

tavno ne umiče. U potki svega je solidno crtačko umijeće, u kome vješto uspostavlja balans između lineariteta, razigranih fleka, razgrađenih formi i oblika. Veoma važna komponenta Vlahovićevo stvaralaštva je hromatika, koja se kreće u širokom rasponu od toplih okera i umbri, preko maslinasto zelenih do hladno plavih i voletnih. On znalački zna da razigranu središnjicu, u kojoj rezonantno trepere žuti, oranž i cinober akcenti, obodno smiri neutralnim, sivim ili mrkim tonalitetom.

Slobodan Bobo Slovinić

LJUBOMIR POPADIĆ, Slike

Galerija AL, 12.05.2005.

U podgoričkoj "AL" Galeriji, sredinom maja ove godine, priređena je samostalna izložba slika, priznatog crnogorskog slikara Ljubomira Popadića (1961). Popadić je diplomirao (1986) na Fakultetu likovnih umjetnosti u Novom Sadu, u slikarskoj klasi profesora Jovana Rakidžića. Do sada je priredio deset samostalnih, a izlagao je na brojnim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu. Član je Udruženja likovnih umjetnika Crne Gore od 1994. Stalno živi i stvara u Tivtu. Aktuelnu izložbu prati preklopni kolorni katalog, sa izvodima iz tekstova istoričara umjetnosti Petrice Duletić i akademika Olge Perović. Popadić se intimnom izlagačkom prostoru u centru grada, predstavlja po treći put za posljednjih nekoliko godina. Prezentirano je dvadesetak najnovijih ostvarenja galerijskog formata, ostvarenih uljanom tehnikom na platnu. Recentno Popadićevo stvaralaštvo, eksplicite pripada sferama magičnog realizma sa naglašenim neoromantičnim modulacijama. Popadić je više decenija vezan za prisnu i toplu Boku Kotorsku, za primorske ambijentalne vrijednosti, moreplovstvo, brodove, barke i ljude toga kraja. Taj specifični, mediteransko-paradigmatski potencijal, senzibilno je supstituisan na njegovim slikarskim ostvarenjima. Izloženi eksplikati, mogu se grupisati u nekoliko kompatibilnih, tematsko-likovnih cjelina. Posebno značajni inovativni iskoraci, bjelodano su ostvareni u djelima kao što su: "Bijela", "Perast", "Sv Stefan" i "Dubrovnik". Samo naslovljavanjem, te smanjenom panoramskom vedutom, Popadić se vezao za reperne starogradske dragulje. Faktički, ta djela predstavljaju reminiscentno-metafizičku sublimaciju, globalnih primorskih sadržaja i karakterističnih detalja, koherentno uvezanih u jedinstvenu likovnu cjelinu. U izmaštano-nadnaravni sustav, okupan intenzivnom sunčevom svjetlošću, inkorporirano je oronulo zdno platno, ili možda, bočna stranica nekog tankera, privezanog za rivu. Na toj široko postavljenoj površini, javljaju se kontrapunktirani elementi, stari prozor sa škurima, stilska vrata, kampanile i ovalni brodski prozor, kameni skalini i vertikalne brodске stepenice, lebde, bijeli čudesni oblačići i barke, utisnuti su, urbanistički planovi i nominalne oznake brodova. Iznad, potisnuta starogradska silueta, ili remorker, u prednjem planu, perspektivno

Vlahovićevo potezi četkom su gestualni i pastuozi, a nanosi slojevit i taktilni. Veoma istančani osjećaj za valerske odnose, čini njegova ostvarenja razudjenim i bogatim. Vlahovićevo interesovanje za tematsko-likovna usmjerenja su široka, on paralelno gradi svoje stvaralaštvo slijedom više realnih opservacija, ali koje potom intuitivno bivaju sublimirane na njegovim eksplikativima. Vlahović je u punom kreativno-stvaralačkom periodu, treba očekivati nova ostvarenja i svakako nove ekspozicije.

strukturiran, tamno-svijetli kameni pločnik, prostorom "pliva" barka sa feralom, a u samom uglu dječija figura zagonetnog izraza. Opšta atmosfera je mediteranska, topla i smirena, ali supstituisane situacije, zasigurno su onirične i djeluju nestvarno. U drugom bloku, Popadić u centar zbivanja smješta stare brodske motore, raznovrsne djelove, karte, fotografije, globuse, zastave, sekstante, brodograditelje, moreplovce. Egzekutovani rekvizitorij i personaž, svakako pripadaju primorskim aglomeracijama, međutim, u kreativno-likovnom smislu, ta su ostvarenja donekle lišena izmaštane i nadnaravne atmosfere. Konačno, trećoj skupini pripadaju eksplikati, na kojima Popadić maestralno materijalzuje stare komode, tekstilne prekrivače, staklene bocune i čaše, keramičke, porculanske i srebrne posude, mediteranske plodove, voće i povrće. Te izvanredno oslikane mrtve prirode, zasigurno karakteriše klasična dosljednost u komponovanju i odabiru elemenata, visoka preciznost u realizaciji, te gotovo flamanska, opšta atmosfera, ostvarena suptilnom smjenom svjetlosti i sijenki. Pored iznesenog, posebno treba istaći da je Popadić, pored izvanrednog osjećaja za pejzažne vrijednosti, mrtve prirode i uopšte predmetnost, vrsni portretista i majstor u slikanju ljudske figure, što van svake sumnje, na ovoj izložbi potvrđuje maestralno ostvaren autoportret. Na njemu je, izvanredno uhvaćen pogled, karakteristični izraz lica, stav figure uz štafelaj i neposrednost isturene ruke sa četkama. Posebno treba istaći njegovo majstorstvo u uzdržano-svjetlosnoj modulaciji, odnosno suptilnoj smjeni tamno-svijetlog na liku, te prigušenim i zatamnjenim ostalim djelovima slike. Sa indentičnim majstorstvom, Popadić slika i sav ostali personaž na njegovim eksplikativima, bilo da su u pitanju nepoznati građani, prijatelji, poznanici, ili kao na mnogim slikama, neposredno njegova djeca. Popadić je stvaralac u punom zamahu, umjetnik koji je vrhunski savladao crtačku disciplinu, egzaktnost, skraćivanja i deformitete. Njegov osjećaj za hromatske odnose je veoma suptilan, naročito sa naglaskom na valerske, veoma prefinjene tamno-svijetle odnose. Takođe, Popadić je pravi maestro u materijalizovanju starih zidova, kamene plastike, metala, tekstila, stakla. Jednom riječju, vrsni je znalac tehničko-tehnološkog procesa i slikarskog zanata. Njegova veoma skoncentrisana usmjerenost ka prostorima magičnog realizma, izvjesno je potvrđena mnogim njegovim dosadašnjim ostvarenjima. Treba se nadati da će i dalje biti u uzlaznoj putanji, te da će uspjeti da ostvari i nove značajne iskorake.